

РЕШЕНИЕ

№ 323

гр. Пловдив, 08.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XIV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Анна Ив. Иванова

Членове: Иван Ал. Анастасов

Цвета Б. Борисова

при участието на секретаря Валентина П. Василева
като разгледа докладваното от Цвета Б. Борисова Въззивно гражданско дело
№ 20245300500213 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 258 - 273 от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба от Х. А. Р., ЕГН *****, чрез
адв.О.Д., против Решение № 4650/20.11.2023г., постановено по гр.д.№ 8845/2023г.
по описа на Районен съд Пловдив. С оплакване за неправилност на
първоинстанционното решение поради нарушение на материалния закон,
жалбоподателят иска от въззивния съд да отмени същото. Претендират се
разноски.

Ответникът по жалбата „ЕВН България Топлофикация“ ЕАД, ЕИК
***** заявява становище за неоснователност на жалбата и иска
потвърждаване на обжалваното решение. Претендират се разноски.

След преценка на събраните по делото доказателства във връзка със
становищата на страните, окръжният съд приема следното:

Въззивната жалба е подадена в предвидения от закона срок от лице,
имащо право на жалба и е процесуално допустима. Разгледана по същество,
същата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от релевираните основания в жалбата.

Настоящият състав намира обжалваното решение за валидно и допустимо, поради което дължи произнасяне по същество на правния спор в рамките на заявените във въззивната жалба доводи.

При въззивната проверка за нарушение на императивни материалноправни норми при постановяването му и при проверка на неговата правилност по изложените в жалбата оплаквания Пловдивски окръжен съд намира следното:

Производството е образувано по искова молба от „ЕВН България Топлофикация“ ЕАД, ЕИК *****, против А. О. Р., ЕГН *****, с която са предявени обективно съединени установителни искове с правно основание чл. 422, вр. чл. 415 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр.1 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД за признаване на установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца следните суми: 1296.46 лева – главница, представляваща стойността на разпределената топлинна енергия за периода от 01.05.2020 г. до 30.09.2021 г., 133.66 лева – обезщетение за забавено плащане за периода от 02.07.2020 г. до 05.04.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 06.04.2022г. до окончателно изплащане на вземането, за които суми е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 5032/2022 г. по описа на РС Пловдив. С уточняваща молба от 08.07.2022 г., към която е приложена Справка за доставена топлинна енергия по количество и стойност, ищецът е уточнил исковата претенция по отделни компоненти.

Ответникът А. О. Р., ЕГН *****, е починал в хода на процеса, на 09.08.2022 г. С определение № 12256/10.11.2022 г. на съда, са конституирани, на мястото на починалия ответник А. О. Р., нейните наследници, а именно: Р. А. А., Х. А. Р. и В. А. С., на които са редовно връчени преписи от исковата молба за отговор.

От ответниците Р. А. А. и В. А. С. не са депозирани отговори на исковата молба, в едномесечния срок по чл. 131 ГПК, макар същите и приложенията, да са редовно връчени.

От ответника Х. А. Р. чрез особен представител адвокат Д. е депозирал писмен отговор, с който оспорва исковете.

С постановеното по спора решение Решение № 4650/20.11.2023г., първостепенният съд е признал за установено в отношенията между страните, че А. О. Р., ЕГН: *****, починала в хода на процеса, заместена от наследниците Р. А. А., ЕГН *****, Х. А. Р., ЕГН ***** и В. А. С., ЕГН: *****, дължи на „ЕВН България Топлофикация“ ЕАД сумите, както следва: сумата от 1296.46 лева – главница, представляваща стойността на топлинна енергия, доставена в обект на потребление, находящ се в гр. *****, за периода от 01.05.2020 г. до 30.09.2021 г. и сумата от 133.66 лева – обезщетение за забавено плащане на главницата за периода от 02.07.2020 г. до 05.04.2022 г., ведно със законна лихва върху главницата, считано от 06.04.2022 г. – дата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК до окончателното ѝ изплащане, за които суми е издадена Заповед № 2715/07.04.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 5032/2022 г. по описа на ПРС.

Пред настоящата инстанция не се повдига спор относно установените от РС обстоятелства, както следва:

От приложеното ч.гр.д. № 5032/2022 г. по описа на ПРС, се установява, че в полза на ищцовото дружество е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 07.04.2022 г. срещу А. О. Р., за следните суми за начислена топлинна енергия: 1296.46 лева – главница, представляваща стойност на топлинна енергия, доставена в обект на потребление, находящ се в гр. *****, за периода 01.05.2020 г. – 30.09.2021 г., както и сумата от 133.66 лева – представляваща обезщетение за забава за периода от 02.07.2020 г. до 05.04.2022 г., ведно със законна лихва от 06.04.2022 г., когато е подадено заявлението, до окончателното изплащане. Заповедта е връчена по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК, със събрани сведения, поради което и съдът е дал указания за предявяването на установителните икове. В предоставения на ищеца от съда едномесечен срок за това е подадена настоящата искова молба.

От приетата Декларация по чл. 14 от ЗМДТ за облагане с данък върху недвижимите имоти, с вх. № 07-09-820/25.03.1998 г., подадена от А. М. Р., се установява, че собствеността на процесния имот е придобита на основание Договор за покупко – продажба от 07.04.1992г., като съсобственици са А. О. Р. и А. М. Р., всеки на ½ ид.ч. на жилище, находящо се в гр. *****.

Не се спори, че А. О. Р., като съсобственик на процесния имот, е имал качеството на клиент на дружеството, съобразно чл. 153 ЗЕ и ОУ на ЕВН.

Установено е, че в хода на първоинстанционния процес, първоначалният ответник А. О. Р. е починал и на негово място са конституирани трите му деца - Р. А. А., Х. А. Р. и В. А. С..

В хода на първоинстанционното производство са приети заключения на съдебно – техническата и съдебно-счетоводна експертиза, като съдът счита същите за ясни, обективни и изготвени от компетентни лица, поради което ги кредитира изцяло.

Спорен между страните по делото е въпросът дали в имота за процесния период е доставено претендираното количество и вид топлинна енергия, съответно дали се дължат претендираните за тази енергия суми. В тази връзка настоящата инстанция приема следното:

Съгласно Закона за енергетиката в относимата му за спора редакция, разпределението на топлинната енергия в сграда-етажна собственост се извършва по система за дялово разпределение - чл. 139, ал. 1 ЗЕ. Начинът за извършване на дяловото разпределение е регламентиран в чл. 139 - чл. 148 ЗЕ и в подзаконовите актове по прилагането му. Съгласно чл.142, ал.2 ЗЕ топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите.

От приетата съдебно-техническа експертиза се установява, че през периода 01.05.2020г.-30.09.2021г. АС, обслужваща процесния жилищен блок, е работила – подавала е топлинна енергия за отопление и битова гореща вода. Вещото лице е установило, че количеството ТЕ, разпределено в имота на ответника за процесния период, е общо 11,88832 MWh, което включва 0,82599 MWh за отдадена от сградната инсталация, 00,0 MWh за отопление и 11,0572 MWh за БГВ. Посочено е, че няма разлика между разпределеното от топлинния счетоводител количество ТЕ и начисленото от „ЕВН България Топлофикация“ ЕАД, като начинът на разпределение и начисляване на потребената от ответника ТЕ съответства на специалната методика от нормативните актове, уреждащи разпределението и начисляването на разходите на ТЕ.

Правилно районният съд е приел, че съгласно чл.153, ал. 6 ЗЕ

купувачът в сграда – етажна собственост, дори и в случаите на спряно топлоподаване към отоплителните тела в имотите, остава потребител на топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация и от отоплителните тела в общите части на сградата. Следователно, настоящият състав намира, че сумата, начислена за топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация, се дължи от ответника, доколкото сградна инсталация се заплаща от всички собственици на имоти и е без значение дали в собствения им имот е потребявана топлинна енергия.

На следващо място, от приетата съдебно-техническа експертиза се установява, че в имота на ответника, през процесния период, всички отоплителни тела са били отсъединени от топлопреносната мрежа в блока, няма монтирани ИРУ и на същите не се начислява топлинна енергия за отопление. Установява също, че през имота на ответника не преминава щранг лира. Вещото лице сочи, че в имота на ответника има монтиран един брой водомер за топла вода, като начисляванията за изразходваното количество ТЕ за БГВ са ставали на база два броя лица по 140 л./денонощие, поради неосигурен достъп за отчет на устройството. Вещото лице установява и, че отопляемият обем на имота е 131 м². Според вещото лице, за имота на ответника са прилагани изискванията на т.6.7 във връзка с т.6.5 от „Методика за дялово разпределение на топлинна енергия в сгради – етажна собственост“ – приложение към чл. 61, ал. 1 от Наредба № Е-РД-0401 ОТ 12.03.2020г. за топлоснабдяването за БГВ – на 2 броя лица по 140 л./денонощие, поради неосигурен достъп за отчет на водомерното устройство за топло вода.

Разпоредбата на чл. 69, ал. 2, т. 2 от Наредба № Е-РД-0401 предвижда, че количеството топлинна енергия се определя между клиентите въз основа на изразходваните количества топла вода, а изключение от това правило е предвидено за имотите без водомери за топла вода, с повредени водомери за топла вода, с нарушена пломба или когато не е осигурен достъп за отчитане, в които случаи е приложим редът, предвиден по чл. 69, ал. 2, т. 2 от същата наредба. Съгласно посочената разпоредба, при неосигурен достъп, какъвто е процесният случай, се начислява топлинна енергия за БГВ при норма за разход на потребление на гореща вода от 140 л на обитател за едно денонощие. Ето защо, доколкото начинът на разпределение и начисляване на потребената от ответника топлинна енергия според вещото лице по СТЕ е бил извършван в съответствие с нормативните изисквания, сумата за топлинна

енергия за БГВ също е дължима.

По отношение на релевираното възражение в жалбата за неспазване на процедурата по чл.52, ал.3 от ОУ за продажба на топлинна енергия за битови нужди, която предвижда продавачът ЕВН да отправи писмено искане за осигуряване на достъп със срок не по-малък от 3 (три) работни дни преди датата за осигуряване на достъп, настоящата инстанция приема следното:

За процесния период, в съответствие със с законовата уредба и установеното в Общите условия, сумите за топлинна енергия относно процесния имот, са начислявани помесечно, за които са издавани фактури, като след края на отоплителния период са изготвени изравнителни сметки от дружеството, извършващо дялово разпределение на база служебно начислено количество топлинна енергия за процесния апартамент, поради неосигурен достъп за отчет на уредите. В чл.70, ал.8 от Наредба № Е-РД-0401 е предвидена възможност да се правят рекламации (възражения) по отчета на показанията на уредите, допълнителен отчет на уредите и рекламации (възражения) по разпределението на топлинната енергия в изравнителната сметка за предходния отчетен период в срок до 31 август. След изтичане на този срок не се приемат нови рекламации (възражения) за преработване на изравнителната сметка. В този срок клиентът може да възрази срещу изготвената изравнителната сметка и да поиска служителите на фирмата за дялово разпределение да направят нов отчет, като осигури достъп за осъществяването му. В случая ответникът не твърди, нито установява, че е изпълнил задължението си да осигури достъп за отчет на уредите, съответно за отчет на водомерите. Не се установява също да се е възползвал от посочената по-горе възможност, и тъй като не е осигурил достъп до собствения му имот за отчет, за ищцовото дружество е възникнало правото да определи служебно количеството на доставената топлинна енергия за имота, съгласно методиката, установена в цитираната наредба.

С оглед гореизложеното и като се вземе предвид приетото заключение по изготвената СЧЕ, според което размерът на неплатеното задължение за доставена топлинна енергия – главница в процесния имот за периода 01.05.2020г.-30.09.2021г. е общо 1 296,46лв. и обезщетението за забава върху непогасените месечни главници за периода 02.07.2020г.- 05.04.2022г. включително е в размер на 133,66 лв., претенцията на ищеца се явява

основателна.

По отношение възражението на жалбоподателя относно произнасянето на районния съд с диспозитив, че Х. Р. дължи всички суми, предмет на издадената по ч.гр.д. № 5032/2022 г. по описа на ПРС заповед за изпълнение, ПОС приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 60, ал. 1 ЗН наследниците, които са приели наследството, отговарят за задълженията, с които то е обременено, съобразно дяловете, които получават. Пред първоинстанционния съд не се твърди и не са представени доказателства наследниците на А. Р. да са направили отказ от наследството, поради което Р. А. А., Х. А. Р. и В. А. С. отговарят съобразно наследствените им дялове - всеки за 1/3 от задълженията на починалия им наследодател.

Не се споделя възражението на жалбоподателя, доколкото районният съд не е приел изрично, че наследниците на първоначалния ответник отговарят солидарно за неговите задължения. Напротив, в диспозитива на решението е посочено, че същите го заместват поради настъпила в хода на производството смърт. Следователно, прави се извод, че първоинстанционният съд е признал за установено, че тримата наследници отговарят за цялата претендирана сума общо, но не солидарно. Този извод е правилен, доколкото вътрешните отношения между съдлъжниците, т.е. какъв дял всеки от тях дължи от общото задължение, не е предмет на настоящото производство.

На следващо място, от представените от Р. А. писмени доказателства пред въззивната инстанция се установява, че с Определение № 4160/24.04.2018г. по ч.гр.д. № 6476/2018 по описа на ПРС е вписан в особената книга на съда под № 282/2018г. отказ от наследство от същата. Обжалваното решение на районния съд е постановено на 20.11.2023г. Ето защо още в хода на първоинстанционното производство е имало възможност тези доказателства да бъдат представени, респ. ценени от съда. Независимо от това, Р. А. не е лишена от възможността да търси защита в изпълнителното производство.

Поради гореизложеното, първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено, а жалбата-оставена без уважение.

Исходът на спора налага присъждане на разноски в полза на

въззиваемата страна, в общ размер от 543,01лв., от които 443,01лв. - депозит за особен представител и 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение за въззивна инстанция.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 4650/20.11.2023г., постановено по гр.д. № 8845/2023г. по описа на Районен съд Пловдив, в частта, с която е признато за установено, че Х. А. Р., ЕГН ***** в качеството си на наследник на А. О. Р., ЕГН *****, с квота от 1/3 ид.ч. от наследството дължи съответната част от сумите, както следва: сумата от 1296.46 лева– главница, представляваща стойността на топлинна енергия, доставена в обект на потребление, находящ се в гр. *****, за периода от 01.05.2020 г. до 30.09.2021 г. и сумата от 133.66 лева - обезщетение за забавено плащане на главницата за периода от 02.07.2020 г. до 05.04.2022г., ведно със законна лихва върху главницата, считано от 06.04.2022 г. – дата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК до окончателното ѝ изплащане, за които суми е издадена Заповед № 2715/07.04.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 5032/2022 г. по описа на ПРС.

ОСЪЖДА Х. А. Р., ЕГН ***** да заплати на „ЕВН България Топлофикация“ ЕАД, ЕИК *****, гр. ***** сумата от общо 543,01 лева разноси, от които 443,01лв. - депозит за особен представител и 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение за въззивна инстанция.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____